

Ті серце пульсує добром і поезією

рості. Цей особливий дар бачити, чути, відтворювати Господь подарував людам, назвавши їх митцями, які несуть по сьогоднішній день несутуть у цей

Любов Легчилову знають не лише у місцевому сільськогосподарському підприємстві, а й у усюму районі. Деї книжечки „Мое село з легенди впливає“ та „Чернобиль – мій біль“ видрукувала поетеса, а ще у неї чимало віршів не на одне видання. Минулої неділі, саме на свято Трійці, відбулася їх презентація.

світ прекрасне і вічне, велике й величне, ідеальне й довершене... Перед ними історія низько вклоняє голову і нагороджує їх пам'яттю. І сьогодні цей вечір ми присвячуємо творчості людини, яка все своє життя присвятила землі, як вічному зову і поклику душі, та мистецтву, в яке вклала весь сенс свого життя. Людині, яка несе промінь світла у душі людей, обігриваючи їх і обумовлюючи любов'ю. І, врешті-решт, людині, яку добре знають і люблять у нашому селі і поза його межамі.

зати, що це легенда, якби частина його пройшла не перед очима односельчан. Народилася вона в селі Двор-Буда Костюківського р-ну, Могилівської області Лорусі на батьківщині Петра Яценка та Лорусі 13 квітня 1940 року Мабуть, М. Ливкова вже тоді Душа відчувала поклик дев'ятого Родина її велика. Люба була дев'ятим дитиною в сім'ї. Тяжка праця багатостановця дитинства у роботі, домашньому клопоті, все-таки залишило згадки про перших друзів, перші поцілунок, про дворові ігри і розваги.

Війна забрала годувальника родини – батька і у три роки маленька Люба залишилася напівсиротою. Тяжкі спогади батьківської похоронки, тоді ще для маленької дівчинки, страждання матері відкарбувалися в пам'яті і багато років потому лягли у рядки віршів та ввійшли до претичної збірки „Мое село з легенди впливає“. Старі реліквії довгі роки служили оберегом її пам'яті про життя, яке здавалося їй веселим і безтурботним, про це живе життя.

Післявоєнне життя теж було нелегким. Закінчивши десятирічку і відпрацювавши у радгоспі „Селецький“, вступила в сільськогосподарську школу у Торках. До речі, в неї була можливість і зв'язки вступити у педагогічний вуз і вивчатися на вчителя літератури, проте любов до землі, якась нелюбов тяга до цієї живої справжньої краси визначила її життєвий шлях, шлях трударя-агронома (Закінчення на 4 стор.).

З редакційної пошти ЩОБ ВИРІШИТИ „ТОПОЛИНУ ПРОБЛЕМУ“

Колісь вздовж доріг висаджували тополі. Але згодом виявилось, що вони не стільки прикрашають місцевість, скільки завдають шкоди. Від пуху тополі чимало людей захворювали на алергію. Частенько пух став вважатися причиною пожежі.

Високі тополі вздовж дороги на окраїні Наливайківки до всіх тих бід ще й затіняють городи місцевих жителів. Ми тяжко працюємо біля землі, а отримати доброго врожаю не можемо. Та зрізати ці дерева не маємо права. Не вистачає не це повноважень і місцевій владі. (До речі, за сотню метрів від цих тополей, як не гірко, але в період антиалкогольної кампанії знищили прекрасний сад, а ці дерева зберегли). Тож ми звертаємося до депутатів місцевих і районних рад з проханням і депутатським наказом вирішити питання заміни тополей на фруктові, медоносні і декоративні дерева та кущі.

І щоб наша пропозиція не залишилася просто пропозицією, пропонуємо це зробити без матеріальних затрат. Місцевій владі слід для цього підготувати проект договору по зрізанню дерев і посадці нових і на конкурсній основі запросити бажаних взяти в ньому участь. Зрізану деревину безкоштовно віддати тим, хто береться за це, а вони щоб на перших порах взялися доглядати нові насадження. Між городами й дорогою добре було б посадити смородину, калину, шипшину, бузок... А далі від городів, на іншій стороні шляху, – горіхи, липи, акації, сливи, вишні, абрикоси... Під час посадки зрізати верхню частину саджанця, щоб дерева формувалися низькорослими з кулевидною кроною. Думаємо що „тополинну проблему“ можна вирішити. Нові насадження і користь принесуть, і село прикрасять.

С.Макогоничук, В.Гречаний, М.Гладкий, І.Омельченко, В.Литвиненко та ще шестеро підписів жителя вул. Шевченка с. Наливайківка.

ПРО ЛЮДЕЙ ХОРОШИХ

ЙОГО КРЕДО – РОБИТИ ДОБРО ЛЮДЯМ

Як писав Тарас Шевченко – у кожного своя доля і свій шлях широкий. Нелегка вона складалась і в Костянтині Севастьяновича Хоменка, який нині очолює ветеранську організацію Макарівщини. Він завжди з людьми і працює для людей, бо вважає, що немає на землі почеснішого поклоняння. Це його життєве кредо.

Макарівської ПМК-167. А скільки житла для людей збудувала його організація, хіба це не ознака щедрості його душевної натури? Зараз він голова Макарівської організації ветеранів України. Мабуть, не випадково ставляться люди похилого віку з великою повагою до нього. Тут Костянтин Севастьяновичу притаманні риси людяності, поваги до ближніх, скромність і чесність.

є 25 райцентрів. І коли постало питання про створення президії обласної ради етеранів, то він першим із двох голів райрад ветеранів був затверджений членом цієї президії. До того ж слід додати, що делегація з обласної ради ветеранів нещодавно приїздила переїматися досвід роботи місцевої організації, щоб передати його іншим районам області.

ПЕРША МЕДАЛЬ МІЖНАРОДНОГО ГАТУНКУ

Роман Прищеп – випускник Макарівської ЗОШ №1, член збірної команди України з волейболу сидячи. Нещодавно він повернувся із польського міста Елблах, в якому проходив міжнародний турнір з цього виду спорту.

Романе, як ти потрапив у збірну команди України? Для того, щоб стати гравцем збірної команди, потрібно себе зарекомендувати, тобто продемонструвати свої здібності. А цього досягти можна завдяки постійному і наполегливому тренуванню.

Там проходив міжнародний турнір, у якому брали участь спортсмени з різних країн. Польща, як господар, виставила три волейбольні дружини. Крім них, були команди України, Угорщини, Росії, Казахстану, Литви. Їх розбито на дві групи. Боротьба проходила напружено. І все-таки ми вийшли у півфінал. Нашим суперником стала перша команда Польщі. Їй ми спершу програвали 0:2, але мобілізувалися і довели в останніх партіях рахунок до 3:2. У фіналі нашими суперниками були росіяни. Опір їм нам не вдалося зламати. Вони завойовували перше місце, а нам дісталось друге.

Ні, це були ігри підготовки команд до чемпіонату Європи та світу. До речі, у нинішньому, який розпочнеться 18 червня в Нідерландах, наша команда не виступатиме, бо у чемпіонаті Європи завойовувала лише десяте місце. Тож нам потрібно завойувати призове місце у 2007 році, щоб у 2008 зяти участь у Паралімпійських іграх, що проходять у Пекіні. Тож змагання у Польщі практично стали початком підготовки до боротьби за право представляти Україну на світовому рівні у Китаї.

Всі, що в Христа хрестилися в Христа зодягнулися ПРО НОВЕ НЕБО І НОВУ ЗЕМЛЮ І ПРО ТЕ, ЩО РОЗУМІЄТЬСЯ ПІД НОВИМ ЄРУСАЛИМОМ

В Апокаліпсисі сказано: „І побачив я нове небо і нову землю, бо ж попереднє небо і попередня земля позаду... І я, Іоан, побачив святе місто Єрусалим, новий, сходячий від Бога з неба, приготовлений, як наречена, прибрана для супруга свого... Місто має велику і високу стіну, має дванадцять воріт і на них 12 янголів, на воротах написані імена 12-и колін синів Ізраїлевих... Стіна міста має 12-ть підвалин (основ), і на них імена 12-и апостолів Агнца... Місто розміщене четверокутником і довжина його така, як і ширина... довжина і ширина, і висота його рівні. І стіну цього міста виміряно у 144 лікті, мірою чоловічою, яка і міра янгола. Стіна його збудована із яспису (дорогоцінний матеріал), а місто було чисте золото, схоже чистому селу. Підвалини стін міста прикрашені всіма дорожочніми камінцями... А 12-ть воріт – 12 перлин... Слава Божа осатпала його, і світлина його – Агнець... Спасенні народи будуть ходити у світлі його, і царі земні принесуть в нього славу і честь свою“ (21.1, 2, 12-24).

і на Землі. Під містом Єрусалимом, що сходить від Бога з неба, розуміється його небесна наука, під „довжиною, шириною і висотою, котрі рівні“ – все добре і справедливе (істинне), що охороняє ці науки, під „мірою стіни у 144 лікті, мірою людини, а другим змістом і янгола“ – всі охороняючі істини загально, а також їх якість, під „12-ю жемчужинами воріт“ – відні істини. Під підвалинами стіни із всяких дорожочних камінців розуміється пізнання, на котрих засновані ці науки; під „12-ю колінами Ізраїля“ розуміється все, що належить Церкві, схоже – під 12-тю Апостолами; під „золотом схожим чистому селу, з котрого збудоване місто і вулиці“ – добро любові, що робить прозорю науку з її істинами; під „спасенними і царями земними, котрі принесуть у нього славу і честь свою“ – всі, що належатимуть до церкви, і ті, що є в добром і істинному, під Богом і Агнцем – Господь по відношенню до Його Божественного і Божественно – людського.

Отже, Нове небо і Новий Єрусалим – це Нова Церква і істинна наука, що веде як людину, так і людство до спасення. Коли приходить Нове небо і Новий Єрусалим – розповідь наступної мові публікації.

Мир вам і благодать Святих Нової Церкви Нового Єрусалиму Миколай-свт Котра.

МІСЦЯМИ ЖОРСТОКИХ БОІВ

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Погожого дня ми вирушили з Макарова. Першим привалом стало урочище Вовчий Яр (під Зурівкою). Тут, біля пам'ятного знаку, що недалеко від місця масових розстрілів наших людей у 1941-1943 роках, ми провели мітинг-реквієм, вшанували

сник цих подій В.С.Клочко з Рожева: - Після визволення від фашистів Києва, всі резерви нашої армії було направлено на взяття Житомира. Я був радистом-розвідником. Визволяв рідне Полісся. Це тут, на цій

наших солдатів, - згадує В.Г.Кобзев. - Точилися тяжкі бої. В основному були на вобранці з Київщини та Житомирщини. Дня багатьох з них бій був першим і останнім. Дорогою ціною дісталися нам перемога над ворогом у тому далекому сорок третьому... Березова алея привела нас до братської могили, де покоїться прах більше трьох тисяч воїнів І-го Українського фронту (фото вгорі).

Визволено Хомутець і Брусилів. І лише 31 грудня взяли Житомир.

Відвідали ми в Хомутці братську могилу солдатів, які загинули за визволення села. Їх біля двохсот чоловік. Поклали квіти. Вшанували пам'ять хвилиною мовчання (фото внизу).

Сергій Йосипович схвильовано згадує своїх побратимів. Його найближчий друг - мінометник теж покоївся в цій могилі. А потім він сказав:

- Я такий щасливий, що побував на цих священних місцях, де кожен шматок землі нагадує мені далекий сорок третій. Дуже вдячний вам, краєзнавцям, що організували цю експедицію і запросили мене. Це - екскурс у далеку мою молодість, коли життя вимірювалося не роками, а хвилинами. Через 63 роки я відвідав ці місця. Як добре, діти, що ви досліджуєте і вивчаєте сторінки історії Великої Вітчизняної війни, сприймаєте і розумієте ті страждан-

Героя Радянського Союзу Володимира Трохимовича Поповича. І хоч прах його покоїться на Байковому цвинтарі в Києві, у селі є пам'ятник йому. Ми зупинилися і поклали біля його підніжжя червоні гвоздики.

Наступною зупинкою було село Грузьке. Братська могила солдатів, які визволяли село.

- Радянські війська підійшли до села вдень 8-го листопада 1943 року, - розповів С.І. Петровський. - У селі були німці. Вони втікали, хто в чому був. Відступили фашисти в Ястребеньки. До 24 грудня тут проходила передова лінія фронту. Людей евакуювали в Пашківку та Ясногородку. Мене було мобілізовано до війська 10 листопада, а 16 листопада я вже був на передовій у Грузькому. Біля валу стояла артилерія великої дальності, "Катюші" безперервно били ворожі позиції. Під час цих боїв село кілька разів переходило із рук у руки. В бою за визво-

Побували учасники експедиції й в урочищі Рудя, що за Рожевом, де проходила передова лінія І-го Українського. Тут було смертельно поранено А. Гробова. В цьому селі наша експедиція завершилась, яка для моїх вихованців дала надзвичайно багато вражень від почутого, побаченого та нових знань про рідний край і його людей.

... Вклонімося всі ми в ці дні ще раз ветеранам, котрих залишилося так мало серед нас. Сиві, знисилени старістю та хворобами, недостатньо забезпечені в наших кризово-економічних умовах, вони віддають свої знання, свій досвід, свої серця юному поколінню, продовжують учини молодь як треба жити, боротися за своє щастя, трудитися, берегти свою гідність та добре ім'я.

... І доки наші діти та онуки, стоячи біля священної могили солдата, здатні у безтурботній тиші мирного дня почути глухий грім

пам'ять загиблих. А юні пошукивіці Ярослав Лебідь, Аня Колісна, Антон Матійко та Дмитро Булаєнко спустились вниз на дно урвища, де знаходяться останки сотень патріотів, розстріляних фашистами. Поклали там квіти.

Зупинились краєзнавці і в Завалівці біля пам'ятника односельцям, що загинули в роки війни. На обеліску викарбувано й ім'я юної жінки розвідниці Олі Токар, яка родом з цього села. К.С. Хоменко, який народився і виріс у Завалівці, повідав дітям про перші червоні дні 1941 року, коли почалась війна, про тимчасову фашистську окупацію та визволення військами І Українського фронту Макарівщини.

В Ситняках учасники експедиції зупинились біля пам'ятного знаку, поставленого гвардійцями 3-ї танкової армії генерал-лейтенанта П.С.Рибалка, танкісти якої вели тут запеклі бої з ворогом. Це вони першими прорвались по Житомирському шосе до сіл Ситняки, Небилиця, Борівка, Йосипівка, Ставище і далі - на Житомир. Про ці кровопролитні бої на території Макарівського та Брусилівського районів розповів пошуківцям очевидець і уча-

землі, в рідних селах Борівка, Небилиця, Ситняки, Рожів, хуторах Садки, Строївка, Лисиця, Шнурів

Ліс наші бійці стояли на смерть. Фашисти знову рвалися до Києва. І саме на цій передовій лінії І-го Українського ми зупинили ворога. Весь листопад і грудень 1943 року обороняли підступи до Житомира. Тяжкі бої йшли день і ніч. Гинули тисячі і тисячі радянських солдатів. І лише 24 грудня ми пішли в наступ.

Учасники експедиції відвідали братську могилу в с. Небилиця, де покоїться останки Д.І. Шепеленка - легендарного командира Червоної Армії, який разом зі своїми солдатами 17 липня 1941 року на шосе під Ставищем знищили 26 фашистських танків. Це більш як на добу затримали ворожі полчища, що повзали на Київ. Всі герої загинули. Діти поклали на могилу червоні гвоздики, вшанували пам'ять полеглих.

Далі наш шлях проліг до меморіалу "Рубіж мужності 1943 року", що на повороті дороги до села Осівці Житомирської області, де проходила передова лінія фронту.

- Це тут всі навколишні поля були вкриті трупами

течко - Ростовці - Ястребеньки ми зупинилися біля братської могили в Брусиліві, поклали червоні гвоздики до підніжжя пам'ятника загиблим, вшанували пам'ять.

Нарешті ми в с. Хомутець Брусилівського району. Це тут в листопаді-грудні 1943 року стояв в обороні полк, де Сергій Йосипович Петровський був навідником мінометної батареї.

- Наш полк тримав оборону ось у цьому ліску біля самого села, - згадує він. - Перед нами була відкрита місцевість. І хоч до Хомутця рукою подати, а взяти цю позицію не могли. Солдати гинули щодня. Ми з хвилини на хвилину чекали підкріплення тяжкої артилерії. І тільки 24 грудня сорок третього за наказом головнокомандуючого І Українським фронтом М.Ф. Ватутіна почався наступ. З Грузького підтягли "Катюші", які вдарили по фашистських позиціях.

Це було справжнє пекло. Все горіло, вибухало, вогонь стояв до неба. У переліску, що перед селом, не лишилось жодного дерева. Горіли хати. Пішли в атаку наші танки і піхота. Вся земля навколо була вкриті трупами наших і німецьких солдатів. Бої точилися день

ня, які довелося пережити вашим прадідам. І поки це так - наша країна захищена від поразки незнанням, байдужістю та бездуховністю. Спасибі вам!

Потім наш шлях проліг через села Фастівського району - Дідівщина, Василівка, Томашівка, Ярошівка, де також йшли жорстокі бої за визволення Київщини.

І знову - рідний район, с. Соснівка, бабківщина

лення сіл Грузьке та Весела Слобода загинуло 97 солдатів. 87 поховано в Грузькому, 10 - у Веселій Слободі.

Потім ми відвідали села Мар'янівку та В.Карашин.

У Рожеві нас зустрів сільський голова М.В. Чапик. У братській могилі в селі покоїться прах 67-ми бійців і командира Радянської Армії, Героя Радянського Союзу Анатолія Олександровича Гробова.

далекого бою, а у шепоті трав розрізніти останній стогін пораненого, доти житиме Україна - з її пам'яттю та немирущою славою.

(Експедицію, таку поетричну та унікальну, здійснювали за сприяння райдержадміністрації).

Д. НЕТРЕБА, керівник експедиції. Фото: автора та В. Маслова.

До 150-річчя з дня народження

ДЛЯ СВЯТІТЬСЯ НАВІКИ ВСЮДИСУЩІСТЬ ФРАНКОВА...

Під такою назвою нещодавно в ЦТДЮ ім. Д.Туптала відбулося свято, приурочене 150-річчю вірного сина України, її великого Каменяря і "вічного революціонера", її ніжного поета-лірика і славного драматурга-реаліста, вченого і публіциста, літературного критика і перекладача - Івана Франка. Його підготували учні 7-Б і 7-А класів Макарівської загальноосвітньої школи №1 І-ІІІ ступенів (вчитель Т.М.Дзюба) та учасники районної літературної студії "Сузір'я" (керівник І.Л.Годенков).

Літературно-музичну композицію розпочав Андрій Цепіхівський піснею "Моя Україна" (слова Ю.Рибчинського). Зі сцени звучала розповідь Тетяни Батюшко та Вікторії Юрлової про життєвий і творчий шлях Каменяря, про його надії і сподівання. Узявши це в дитинстві з отчого дому в далеку мандрівку життя тужливу ненину пісню, а з батьківської кузні - іскру вогню великого, він чесно проніс її у своєму серці.

Ведучі Анастасія Орехова та Ярослав Третяк звернулися до немирущою митця зі словами: - Живи, Іване, сину Якова.

Хрещений потом і слізьми. Твори, хай наша доля шлакова Народить крицю в надрах твоїх.

Живи, прикований до молота, Камінням битий звидусіль. Твори, нехай душа розколюта Дає словам цілющий біль.

Учасники свята згадали про три великі кохання І.Я.Франка. Антон Зозуля та Надія Гриценко прочитали діалог Івана Франка з Ольгою Рошкевич (перше кохання письменника):

- І ти лукавила зо мною! Ах ангельські слова твої Були лиш обласком брехні! І ти лукавила зо мною!... Я не лукавила з тобою. Клянусь правдою святою!

Літературна спадщина Івана Яковича становить 50 поем, 9 повістей, понад 100 оповідань, кілька великих томів з поетичними перекладами і переспівами, безліч критичних, наукових і публіцистичних статей, 70 наукових розвідок про театр, близько 20 драматичних творів, 10 поетичних збірок... Він жив і творив, творив і жив продовжуючи священну справу, розпочату Шевченком

Його доробок становить золотий фонд не тільки української, а й світової літератури.

Після смерті Франка здійснено більше 1000 видань його творів загальним накладом понад 25 млн. примірників українською мовою і в перекладах 65 мовами народів світу. Зараз готується 100-томне видання творів Каменяря.

Не завжди правдива жвава думка поета принесла йому визнання. Крім матеріальних нестатків, які супроводжували поета впродовж усього його зрілого життя, нагніталася злоба тих, хто не хотів бачити Україну вільною, самостійною. Помста ворогів була страшною: одного ранку поет побачив за вікном повішений на дереві манекен. Саме на цьому болісному моменті життя поета зупинилася Таїсія Марчук.

Вночі повісив хтось рудого манекена Перед вікном йому поете глянь - і вмер! І мертвешчю встали на розкаряжі клана Побачив він себе досвітньої пори.

... 2 липня 1913 року почалися дні, присвячені сорокаріччю творчої діяльності митця. В найбільшому філармонічному залі Львова Франкові приготували ложу, прикрашену декоративною золотою лірою, але поет сів у другому ряду партера, відмовившись від найкращого місця словами: "Я лише був пастух свого народу, і така ложа не для мене, дозвольте мені бути тут".

Від делегації з Ходорова Франкові було вручено терновий вінок з китицею білих троянд.

- Від кого сів вінок? - спитав - Від жіноцтва ходорівської землі!

- Чому ж терновий? - усмінувся нежно.

- Бо тернові ває слава...

9 березня 1916 року Франко підписав заповіт. Рукописи в бібліотеку заповів народові, будинок - дітям.

- Да святиться навіки всюдисущість Франкова. В палахотності думки, в не продажності слова. Щоб були ми подобні до зарі на халин.

Щоб були ми потрібні спокійно одні...

У виконанні Т.Марчук прозвучала пісня "Дівчина-весна", значущі, що його улюблена пора року - весна.

Учасники літературної студії "Сузір'я" Тарас Мудренко із Забужанської школи, Ярослав Дубняк із Макарівської (керівник Н.І.Омельченко) та Руслана Шатило з Лишнівської ЗОШ (керівник М.І.Даниленко) прочитали власні вірші, присвячені І.Франку. Україні, українському народові, наголосивши, що намагаються розвинути свій талант, як це робив видатний поет. Також звучали вірші І.Годенкова, М.Даниленка. Марія Даниліва присвятила пісню Україні, яка прозвучала в її виконанні.

Всі учасники свята отримали подарунки від директора ЦТДЮ ім. Д.Туптала І.Л.Годенкова - книги класиків української літератури.

Т.ДЗЮБА, методист РМК відділу освіти.

(Знакомство. Поч. на 2 стор.)
 Якщо глибше зазирнути у досвід Любові Максимівни про рози праці на Билівській ниві, то тут правди ніде діти. Всі роки досвітки, рані ніж доробити були її. Важкі вир-зові роботи, давня, але дуже близька подруга-хустка, плаці, сучасні безруківки служили вірними помічниками, а сонце - по-радником у роботі.

Вірші почала писати з юності. Друкувала їх у різних газетах і невеличких збірниках. Су-

цяття» (Київ 1997 р.), «Палітра саїтанку» (Макарів 2004 р.), - пригадує Любов Максимівна. А от власні книги зуміла випустити тільки зараз. Перша вийшла в світ у 2005 році, а друга - до 20-річчя трагедії на ЧАЕС. Її поезія, вміщена в цих збірках, це історія особистого життя, це історія трьох держав Росії, Білорусії і України. Тим більше, що рід по батьковій лінії виходить із Брянської області Росії, по матері - з Білорусії. А життя протікає на Україні.

Її серце пульсує добром і поезією

З особливою ніжністю Любов Максимівна згадує свою дружину, любльну маму. Водночас сильну, загартовану часом і життям, на плечі якої завалось багато смутку і жалі. Проїшла війну. Була учасницею бойових дій, залишилася вдового з 9-ма дітьми, самаро їх поховала при житті. І донька присвятила їй вірш «Матері», вкладаючи в нього всю недомо-

леність у почуттях і стосунках. Вірші поезії дійсно мають певну творчу думку, свою форму художнього мовлення, ритмічно організовані, насичені образністю, яскраво вираженою життєвою філософією. Природні, справні, без фальшу, з важкими простими, земними мріями, багатими, у доступній формі вони

доходять до глибини душі читача, мимоволі заставляючи його співпереживати і мислити. Її твори пронизані влучними епітетами і життєвими афоризмами. Кожне слово має глибокий сенс і несе потужну силу душевних переживань і роздумів. Чимало творів Любові Максимівни покладено на музику й виконали учасники художньої самодіяльності села. Привітали із прекрасним

світлом презентації нових книжок Любов Максимівну голова районної ради Микола Данилович Варваницький, сільський - Анатолій Іванович Таранчук, вручивши їй квіти і подарунки. Побажали їй міцного здоров'я і нових творчих злетів. Щирі і теплі слова висловили поетеса колеги, друзі. Одним словом, усі шанувальники її творчості.

І.КАРУН.
 На знімку: фрагменти творчого виступу Л.М.Погачилової.

ПРИВІТАННЯ

Адміністрація, профком та весь колектив Макарівського хлібозаводу сердечно вітають з ювілейною датою від Дня народження **ПОТЕБЕНЬКО Людмила Володимирівну**

і щиро їй бажають:

Нехай щастить удома і в дорозі,
 І Ваші дні не будуть у тривозі,
 Міцне здоров'я буде повсякчас,
 Хай радість усміхнеться на порозі у ваші прекрасні - 45!

Дорогого сина, брата, племінника **СНІГІРА Анатолія Миколайовича**

усім теплом наших сердець вітаємо з 20-річчям від Дня народження.

Життя не зупинить ні на хвилинку,
 Бо невблаганний бистротічний час,
 Не віряться, що ти - дорослий синку,
 Не тільки - вітча, а й - опора в нас.
 Із світлим щемом у душі у тата й мами
 Надія й гордість так переплелись!
 Йди ж, рідний, лиш щасливими стежками,
 В коханні, радості і мріїх, що збулись!

Мама, тато, сестра, брат та племінник Антон.
 с. Мотижин.

ОБЛИЧЧЯМ ДО СПОЖИВАЧА: ЕНЕРГЕТИКИ ЗАПРОВАДИЛИ ОНОВЛЕНУ ФОРМУ РАХУНКУ

Нещодавно «А.Е.С. Київобленерго» впровадило оновлену форму рахунку для побутових споживачів. Вже у червні мешканці Київської області отримають рахунок за спожиту електроенергію нового зразка. З'ясувати причини зміни форми рахунку звернулись до заступника директора з комерційних питань ЗАТ «А.Е.С. Київобленерго» Павла Світайла:

Нововведення зумовлено насамперед тим, щоб зробити рахунок більш зручним та зрозумілим для нашого споживача. Платіжний документ повинен містити достатню інформацію і разом з тим не повинен бути перевантаженим складними розрахунками, які проводяться нашою білінговою системою. Крім того, з травня підвищено тарифи на електроенергію для населення, а попередній рахунок не дозволяв відображати інформацію розрахунків за старим та діючим тарифами, які необхідно проводити за умов боргу або перерахунків, коригувань.

- Тож як нині виглядає рахунок за спожиту електроенергію?

- Порівняно з попереднім оновлений рахунок має ряд змін щодо зовнішнього оформлення та інформативної насиченості. Ми прийшли до висновку, що горизонтальний формат рахунку буде більш зручним для споживача. Зокрема, розміщена таким чином інформація більш зрозуміла для абонента та краще ним сприймається.

У нижній частині рахунку споживач може самостійно зафіксувати показники лічильника на дату оплати. Після оплати ці показники будуть перенесені в електронну білінгову програму нашої компанії, на основі яких проводитимуться розрахунки за наступний період. Тут також передбачена можливість сплатити суми за надані послуги у розмірі, який визначить сам споживач. Для цього необхідно вписати у спеціальну графу суму, яку абонент хоче сплатити.

У правій частині рахунку відображені основні показники. У першій графі таблиці зазначені показання з попереднього рахунку, поруч розміщені поточні показники на кінець місяця, за який виставлено рахунок. Після цього, зафіксовано різниця, тариф та сума до сплати. У лівій частині цієї таблиці вказано показники лічильника та дата, коли їх зняв контролер енергетичної компанії, покази лічильника, надані споживачем, також відображаються в цій таблиці.

У центрі рахунку подається більш детальна інформація щодо розрахунку суми до сплати. Тут зазначається виставлена сума до сплати з попереднього рахунку, оплачена споживачем сума, а також повторюється сума нарахування. Таким чином споживач може ще раз перевірити коректність виставлення суми до сплати. Якщо, наприклад, оплата за попередній період не була здійснена, то вона автоматично додається до поточних нарахувань.

У новій формі рахунку є додаткові рядки щодо пільг та субсидій, дія яких розповсюджується на конкретного споживача, та перераховані згідно них суми нарахувань. Також вказується частка реструктуризованого боргу та загальна сума боргу, а також перерахунок за попередні періоди з урахуванням корегувань, які здійснює електронна програма. У цих рядках може бути вказаний старий тариф, якщо борг виник до травня 2006 року. Нарешті фіксується сума до сплати, яка включає усі попередні показники, а далі сума, яку споживач фактично сплачує. Її він повинен вказати у незаповненій графі.

У правому нижньому кутку рахунку є коротка інформація компанії, а також адреса та контактний телефон РЕМУ, за яким може звернутись споживач у разі виникнення запитань.

- Що означає перерахунок за попередній період?

- Це надзвичайно складна система розрахунків, де враховуються різні недоплати або переплати споживача. Своєрідний взаємозалік, який може здійснюватись як за попереднім, так і за діючим тарифом, залежно від того, за які періоди він проходить. Це, як правило, незначні суми, але якщо рахунок містить в собі достатню інформацію, споживач може звернутись у свій відділ з обслуговування. Там йому роздрукують детальну інформацію, де можна відстежити нарахування до копійки.

- Чи враховувались побажання споживачів під час розробки нового рахунку?

- Звичайно, так. Адже сьогодні наша компанія зорієнтована на споживача, на задоволення його потреб та побажань. Головним завданням було впровадити зручний та прозорий рахунок, щоб зменшити кількість незадоволень та нарікань, які часом виникають у наших абонентів. Для цього ми провели інтерактивне опитування споживачів у абонентських відділах. Виділили найбільш суттєві

побажання та зауваження, врахувавши їх під час розробки нової форми.

- Були пропозиції щодо повернення до розрахункових книжок?

- Деякі споживачі все ж таки бажають поновити розрахункові книжки. Хоча повернення до такої архаїчної системи розрахунків неможлива. Нова форма рахунку «А.Е.С. Київобленерго», як і розрахункові книжки, дозволяє споживачу сплатити суму, яку він може провести, вписавши її у відповідній графі.

«А.Е.С. Київобленерго» - це сучасна компанія. Ми одичили з перших серед енергетичних компаній України впровадили електронну білінгову систему (систему проведення розрахунків). Звичайно, вона має певні недоліки, але ми працюємо над їх усуненням. Разом з тим позитивні можливості цієї програми значно переважають деякі незручності, роблять розрахунки зі споживачем більш точними, оперативними та прозорими.

- Де сьогодні можна оплатити рахунки за спожиту електроенергію «А.Е.С. Київобленерго»?

- Споживач може сплатити наші рахунки у будь-якій банківській установі, що розташована поруч з абонентським відділом.

Більшість наших центрів мають такі пункти прийому платежів. Крім того, ми хочемо повідомити прийому новину для наших споживачів, які мешкають у столиці. Нещодавно ми заключили угоду з установами «Ощадбанку», згідно якої споживачі Київської області можуть сплатити за електроенергію в столичних установах цього банку.

- Чи проводитиметься роз'яснення нової форми рахунку для споживачів електроенергії?

- Так, ми підготували спеціальну комунікативну програму, яка спрямована на роз'яснення нової форми рахунку. До впровадження наш персонал з обслуговування споживачів пройшов семінар, на якому детально розібрали усі можливі запитання, які ставитимуть споживачі. Крім того, ми розповідатимемо нашим абонентам про новий рахунок через регіональні засоби масової інформації, а також розміщуватимемо спеціальні плакати у відділах з обслуговування споживачів. У червні разом з рахунком споживачі отримають брошуру з поясненнями нових елементів в рахунку.

- Дякую за розмову.
 Підготувала Юлія Шейко.

№	Назва	Дата
1.	Х/Ф «Код Да Вінчі» Пригодницький трилер	з 21 по 30 червня
2.	Х/ф «Вдих-видих» Трилер	з 1 по 9 липня
3.	Х/ф «Люди - X» Остання битва	з 12 по 23 липня
4.	Героїчний блокбастер «Добриця Микитич і змії Горинич»	з 25 по 30 липня

Денні сеанси о 15 годині (четвер, п'ятниця);
 Вечірні сеанси щодня о 20 годині.
 ДЛЯ УЧНІВ ТА СТУДЕНТІВ - ЗНИЖКА!
 За довідками звертатись за тел. 6-02-75.

ПП «Пероп» ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ операторів, слюсарів, електрослюсарів та різноробочих.
 Заробітна плата від 1000 гривень у місяць.
 Робота - позмінна.
 Адреса: Макарівський р-н., с.Маковице, вул.Шевченка,14.
 ДОВІДКИ ЗА ТЕЛ.: 8-067-506-28-32, 8-044-466-50-27.

23 ЧЕРВНЯ - ДЕНЬ ДОНОРА!
 Шаповні добродії (віком від 19 до 59 років)
 23 червня 2006 року о 9 годині у відділенні переливання крові Макарівської центральної районної лікарні буде проводитись **ПЛАТНИЙ ЗАБІР КРОВІ**
 (4 гривні за 100 мл крові та 12 грн. 39 коп. - талон на харчування).
ЧЕКАЄМО НА ВАС!
ПРИ СОБІ МАТИ ПАСПОРТ.
 Адміністрація ЦРЛ.

ТОВ «МАКАРІВСЬКИЙ ЦЕГЕЛЬНИЙ ЗАВОД»
ПОТРІБНІ РОБИТНИКИ.
 Оплата праці: відрядно-преміальна.
 Середня місячна заробітна плата від 800 грн.
 За довідками звертатись за тел. 5-25-38, 5-12-05.

КПП «ГАРНІТУРА»
НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ ПОТРІБЕН
головний бухгалтер.
 Довідки за телефоном 5-14-49.

Редакція не несе відповідальності за точність наведених фактів, надані дані не є гарантією. Редакція не несе відповідальності за використання матеріалів і зображень не пов'язаних з редакцією. Дискусія з читачами - на сторінках газети. Редакція не несе відповідальності за використання матеріалів і зображень не пов'язаних з редакцією.

«МАКАРІВСЬКІ ВІСТІ»
 - громадсько-політична газета.
 Засновники - Макарівська районна державна адміністрація, районна рада, трудовий колектив редакції.
 Адреси: 08000, смт.Макарів Київської обл., вул. Фрунзе, 30, вул. Пушкіна, 3.

Свідоцтво про реєстрацію №203, серія КІ від 24.03.1997 року.
 Індекс видання 61291. Дні виходу газети - вівторок і субота.
 Газету набрано і зверстано в редакції газети «Макарівські вісті»
 Віддруковано в КПП «Інтіфакст» м.Фастів, вул.Соборна, 40.
 Тел.: 5-14-49.
 Тираж 1461, зам. 1119.

Редактор **Петро Сухенко.**
 Адреса редакції: 08000, смт.Макарів Київської обл., вул.Пушкіна, 3.
 Телефони: редактора - 5-13-44 (факс);
 відділу суспільно-політичного життя, бухгалтерії 5-14-98,
 листів та масової роботи - 5-15-30.
 З питань реклами та оголошень - 5-14-98.